

Намознинг фарзлиги ҳақида ворид бўлган далиллар

[Ўзбекча – Uzbek – **الْأَوْزَبْكِي**]

АБДУЛҚАЮМ АБДУЛҒАФФАРХОН ЎҒЛИ

Нашрга тайёрловчи: Шамсиддин Дарғомий

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿أدلة وجوب الصلاة﴾

«باللغة الأوزبكية»

عبد القيوم بن عبد الغفار خان

مراجعة: شمس الدين درغامي

2011 - 1432

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Бисмиллахир роҳманир роҳим

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين،

والصلوة والسلام على سيدنا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

Намознинг фарзлиги ҳақида ворид бўлган далиллар

Ислом динининг иккинчи рукни-асоси бўлган намознинг фарзлиги; Қуръон, суннат ва ижмоъ билан собит бўлган.

Куръон карим ва сахих суннатларда намознинг беш вақтлик фарзлиги баён қилинган. Оллоҳ таоло айтди: *«Албатта намоз мўминларга вақти тайинланган фарз бўлди»* (Нусо 103). Исро сурасида бир кеча кундузда беш вақт фарз бўлган намоз вақтлари баёнида Оллоҳ таоло шундай деган: *«Қуёш оғишидан то тун қоронгусигача намозни тўқис адо қилинг ва тонгги ўқиши (бомдоҳ намозни) ҳам (тўқис адо қилинг). Зеро тонгги ўқиши (кеча-кундуз) фаришталари ҳозир бўладиган намоздир»* (Исро 78). Ушбу ояти карима изоҳида шайх Алоуддин Мансур шундай деганлар: барча муфассирлар ушбу оятни беш вақт намоз фарз эканлигига хужжат қилиб қабул қилганлар. Чунки қуёш оғиши билан "пешин" намози ўқилади. Кишининг сояси ўзига икки баровар бўлгач эса "аср" вақти киради. Кун ботиши билан "шом" бўлса, кеча қоронғуси тушиши билан "хуфтон" вақти

кирган бўлади. Тонг отгач (ҳали қуёш чиқмасдан туриб) "бомдод" ўқиш фарз бўлади. (*иқтибос тугади*).

Имом Бухорий ва Муслимлар Анас ғарият қилган меърож воқеъасида намоз беш вақтлик фарз қилинганлиги событ бўлган. Шунингдек, имом Муслим Анас ғарият дан ривоят қилган ушбу ҳадис намознинг фарзлигига далиллардан биридир. Унда Анас ғарият шундай деганлар: биз жаноб росулуллоҳдан ҳадеб масала сўрайверишдан қайтарилганлигимиз туфайли сахрои араблардан бир ақлли киши келиб росули акрам ғарият дан масала сўраса-ю, биз уни эшитсақ, деб қизикар эдик. Кунларнинг бирида бир аъробий росулуллоҳ хузурига келиб: эй Муҳаммад! Сиз юборган элчи, Оллоҳ сизни пайғамбар этиб юборди, демоқда – деди. Росулуллоҳ ғарият айтибди-дедилар. Аъробий : Осмонни ким яратган?

- Росулуллоҳ ғарият: Оллоҳ.
- Аъробий: Ерни ким яратган?
- Росулуллоҳ ғарият: Оллоҳ.
- Аъробий: Мана бу тоғларни тик қилиб, ундаги борлиқни яратганчи?
- Росулуллоҳ ғарият: Оллоҳ.
- Аъробий: Осмону ерни яратиб, мана тоғларни тик қилган зот номига қасамки, ҳақиқатда Оллоҳ сизни пайғамбар қилиб юбордими?
- Росулуллоҳ ғарият: Ҳа, худди шундай.
- Аъробий: элчингиз зиммамиизда бир кеча кундузда беш вақт намоз фарз бўлган, демоқда!

- Росууллоҳ ﷺ: рост айтибди.

Аъробий ортига қайта туриб деди: сизни ҳақ билан юборган зот номига қасамки, мен мана шундан бирор нарса зиёда ҳам қилмайман, ундан бирортасини ташламайман ҳам. Шунда Росууллоҳ ﷺ: "Агар гапи рост бўлса, албаттa жаннатга керур", дедилар. (*Муслим ривояти. К. Ас-салот*).

Барча солиҳ амалларнинг аввали-боши намоздир. Шу боис, намозни ҳар қандай ҳолатда тўқис адo этиш ҳар мусулмонни бурчидир. Ҳамма амални узр билан кечиктириш мумкин, аммо бенамозлик ёки ўз вақтидан кечиктиришга ўлим ва бехушлиқдан бошқа узр йўқ. Бетоб ётган Имрон ибн Ҳусайнни зиёратига борган ҳазрат пайғамбаримиз намозга маҳкам бўлишга буюриб: "*Эй Имрон, намозни тик ҳолда адo этинг! Агар туриб ўқишига қувватингиз етмаса ўтириб ўқинг! Агар (ўтириб ўқишига ҳам мадорингиз бўлмаса), у ҳолда ёнбошлиб ўқингиз!*" – дедилар.

Намоз нурдир. Намоз мусулмоннинг меъроjидир. Намоз покликдир. Намоз мусулмонни ҳар хил ножӯя, ёмон ишлардан тўсувчи қурғондир.

Ҳақиқатда, намоз ўзини турли бузуқлик ва ёмонликдан тийган ҳолда парвардигорини зикр қилган мусулмон

учун нурдир. Оллоҳ таоло айтди: « Албатта намоз бузуқлик ва ёмонликдан тўсур. Аниқки Оллоҳни зикр қиласоқ (барча нарсадан) улугроқдир. Оллоҳ қилаётган ишларингизни билиб турур»(Анкабут 45).

Намоз Оллоҳ таолога суюкли амалларнинг энг афзалидир. Абдуллоҳ ибн Масъуд ﷺ айтдилар, мен пайғамбар ﷺ дан: энг афзал ибодат недур? –деб сўраган эдим. у зот: **"Ўз вақтида адo этилган намоздир"-деб жавоб бердилар.**(Бухорий 2782)

Намоз иймон камолатидир. Намозда мўминлар яратган холиқларига бўйинсуна дилар, у зотга муножот қиласидар, у зотни эслаб-зикр қиласидар. Мўмин зотларнинг намоздаги васфида Оллоҳ таоло шундай деган: *Дарҳақиқат, мўминлар најсот топдилар.* Улар намозлари джса бўйин эггувчи кишилардир. Улар беҳуда – фойдасиз (сўз ва амаллардан) юз ўғиргувчи кишилардир. Улар закотни (адо) қилгувчи кишилардир. Улар авратларини (ҳаромдан – зинодан) сақлагувчи кишилардир. Магар ўз жуфти ҳалолларидан ва қўлларида ги чўридардан гина (сақланмайдилар). Бас, улар маломат қилинмаслар. Энди ким шундай ўзгани (яъни зино ва шу каби шарияти Исломияда ҳаром қилинган бошқа нарсаларни) истаса, бас, ана ўшалар ҳаддан ошгувчидилар. Улар (яъни мўминлар) ўзларига ишонилган омонатларга ва ўзларига (ўзгаларга) берган аҳду паймона ларига риоя қилгувчи кишилардир. Улар

барча намозларини (вақтида адо этиб қазо бўлишидан) сақлагувчи кишилардир. Ана ўшалар Фирдавс (жаннатига) меросхўр бўлгувчи ворислардир. Улар ўша жойда мангу қолурлар. (Мўминун 1-11).

Дарҳақиқат, мўминлар икки дунёда нажот топишлари, охиратда жаннати Фирдавсга сазовор бўлишлари учун юқорида зикри ўтган хислатларга эга бўлишлари керак экан. Ва мазкур ояти карима ҳақиқий мўмин ким? Ва қандай фазилатларга эга бўлиши керак? – деган саволларга жавобдир. Ҳар ким иймонини мана шу ояти карима тарозусида ўлчаб кўрсин!

Намоз жамоатда адо этиладиган улуғ ибодатдир. Бақара сурасида намозни жамоатда ўқишига буюриб Оллоҳ таоло бундай деди: «*Намозни тўқис адо қилинг, закотни беринг ва рукуъ қилгувчилар билан бирга рукуъ қилинг!*» (Бақара 44).

Барча муфассир уламоларимиз ушбу ояти карима намозни жамоатда адо қилиш фарз эканига далилдир, деб бир овоздан қабул қилганлар.

Имом Бухорий Абдуллоҳ ибн Масъуд дан ривоят қилган ҳадисда жаноб Росулуллоҳ : «*Жамоатда адо этилган намоз, ёлгиз ўқилган намоздан йигирма етти даражса ортиқдир*», деганлар. (Бухорий 645). Имом Абу Довуд Ибн Масъуд дан ривоят қилган ҳадисда жаноб

росууллоҳ шундай деганлар: *"Бирор қишлоқ ёки чўлда сонлари уч киши бўла туриб, намозни жамоат билан ўқимайдиган бўлсалар, албатта шайтон улар устига голиб бўлур. Жамоатни лозим тутингиз! Зоро бўри қўйлардан (тудадан) ажраганини ейди".* (Абу Довуд).

Намоз; иймон аломатидир. Бу борада жаноб Росууллоҳ жумладан бундай марҳамат қилганлар: *"Масжидларга серқатнов кишини кўрсангиз, унга иймон билан гувоҳлик беринглар! Чунки бу ҳақда Оллоҳ бундай деди: «Оллоҳнинг масжидларини фақат Оллоҳга ва охират кунига иймон келтирган, намозни тўқис адo этган, закотни (ҳақдорларга) ато қилган ва ёлгиз Оллоҳдангина қўрқадиган зотларгина обод қилурлар. Ана ўшалар ҳидоят топгувчи зотлар бўлсалар, ажабмас»* (Тавба 18). (Термизий ривояти).

Намоз; кичик гуноҳлар учун каффаротdir. Қайси бир мусулмон ўзи билиб-билмай қилиб қўйган кичик гуноҳларини кеткизиши ҳохламайди?! Кимда ким кичик гуноҳлардан пок бўлай деса, беш вақт намозни канда қилмасин. Парвардигоридан гуноҳларига ҳар намоз кетидан мағфират тиласин. Имом Муслим ривоятида Росууллоҳ : *"Беш вақт намоз ва икки жума, улар оралигида (қилинган кичик гуноҳлар учун)*

кафтаротдир, мадомики катта гуноҳ қилинмаган бўлса"-деганлар.

Намозни тўкис адо қилгувчилар учун намоз ҳам рухан, ҳам жисмонан покликдир. Абу Ҳурайра ривоятида жаноб росулуллоҳ : "Бирларингизни ҳовлисидан ариқ ўтган бўлиб, у кунда ундан беш марта ювинса (баданида) бирор кир қоладими? – дедилар. Саҳобалар: албатта, унинг киридан бирор нарса қолмайди-да, дейишди. Шунда Росулуллоҳ : "Бу, у сабабли Оллоҳ хато ва гуноҳларни ювадиган беш вақт намоз мисолидир", дедилар.

Намоз; инсонни ҳидоят сари бошлайдиган, ножӯя ишлардан тиядиган олий мақом-ибодатdir.

Шунга кўра, кимда ким ўзининг тўғри йўлда юрганини билмоқчи бўлса намозига боксин! Намозни тўкис адо этаяпдими? Оила-аъзоларини намозга чорляяпдими?

Бинобарин бенамознинг мен тўғри - хақ йўлдаман, деб даъво қилиши ёки бошқа диний масалалар борасида баҳслашиши ноўриндир. Зеро намоз мусулмончиликнинг дастлабки белгисидир. Шу боис, намоз деганда мусулмон, мусулмон деганда эса намоз тушунилади. Ислом асослари бирин-кетин босиб кўтариладиган зина мисолидир. Ана шу зинадаги

биринчи погона намоздир. Намоз ҳидоятнинг бошланиши ва аввалидир. Абдуллоҳ ибн Масъуд жаноб росулуллоҳ бизларга ҳидоят йўлларини ўргатган эдилар. Шубҳасиз, намоз ҳидоят йўлларининг (боши)дир- деганлар..

* * *